

DE GODDELIJKE BARMHARTIGHEID VIEREN

Vastentijd 2022 - Leven in de goddelijke Barmhartigheid met de heiligen van de Karmel

(Joh. 20,19-31) NBV21

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: ‘Vrede zij met jullie!’ Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: ‘Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.’ Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: ‘Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.’

Een van de twaalf, Tomas (dat is Didymus, ‘tweeling’), was er niet bij toen Jezus kwam. Toen de andere leerlingen hem vertelden: ‘Wij hebben de Heer gezien!’ zei hij: ‘Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.’ Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. ‘Vrede zij met jullie!’ zei Hij, en daarna richtte Hij zich tot Tomas: ‘Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.’ Tomas antwoordde: ‘Mijn Heer, mijn God!’ Jezus zei tegen hem: ‘Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.’

Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer tekenen verricht, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven ontvangt door zijn naam.

Met de heilige Faustina en de heilige Johannes Paulus II

«Doordrenkt me met uw barmhartigheid, ik leef.» (Ps 118, 77 vert. Vulgaat)! In dit octaaf van Pasen verwelkomen we de vruchten van Jezus' hele leven. We oriënteren ons al op de 2e zondag van Pasen gewijd aan de goddelijke barmhartigheid, die op het juiste moment komt aan het einde van deze retraite!

Paus Johannes Paulus II stelde het Feest van de Goddelijke Barmhartigheid in op 30 april 2000, de dag van de heiligverklaring van de heilige Faustina Kowalska, de eerste gecanoniseerde heilige van het 3e millennium. Zij werd het daaropvolgend jaar voor het eerst gevierd op 22 april 2001. De 2e zondag van Pasen is daarom speciaal gewijd aan de goddelijke barmhartigheid om ons te helpen er elke dag van de rest van het jaar van te leven. Op 17 augustus 2002 wijdde Johannes Paulus II de Basiliek van het Heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid in Krakau, een streek die hij regelmatig bezocht tijdens zijn jeugd. Dit is heel dicht bij de kapel waar de relieken van de heilige Faustina worden bewaard.

Johannes Paulus II sterft op zaterdag 2 april 2005 tijdens de vespers van het feest van de Goddelijke Barmhartigheid. Zijn zaligverklaring en heiligverklaring vonden beide plaats op het feest van de Goddelijke Barmhartigheid om te herinneren aan zijn onvermoeibare inzet om ons uit te nodigen om onszelf aan de goddelijke barmhartigheid toe te wijden om er in ons leven getuige van te worden.

Aan het einde van deze vastenretraite kunnen we elkaar zijn gebed toevertrouwen en waarom niet zijn encycliek gewijd aan de barmhartigheid "*Dives in Misericordia*" herlezen. Laten we, als we dat willen, ook zijn gebed van 17 augustus 2002 hernemen om onze mensheid aan de barmhartigheid van de Vader aan te bieden:

God, barmhartige Vader,
die uw liefde openbaarde in uw Zoon Jezus Christus,
en het over ons uitstortte in de Heilige Geest, de Trooster,
we vertrouwen u vandaag de wereld en elke persoon toe.
Buig u over ons, zondaars,
genees onze zwakheid, overwin al het kwaad.
Mogen alle bewoners van de aarde Uw barmhartigheid ervaren,
zodat ze in U, Drie-ene God, altijd de bron van hoop vinden.
Eeuwige Vader,
wees door de pijnlijke Passie en Verrijzenis van Uw Zoon,
ons en de hele wereld genadig!
Amen.

De ervaring van de barmhartigheid - een opstanding!

In het evangelie van de 2e zondag van Pasen (Joh 20, 19-31) vinden we de discipelen terug als opgesloten in een graf. Jezus kwam de dood op zich nemen en de realiteit van neergelegd te worden in een graf, om bij ons te komen op een manier die binnen onze eigen grenzen ligt. Met Pasen is het graf van Jezus leeg. De discipelen - dat wil zeggen ieder van ons - blijven nog steeds opgesloten in hun eigen leven.

De opstanding betekent dat God er is in gemeenschap met ons, ongeacht onze situatie. Zoals Jezus voor zijn dood tegen de goede moordenaar zei – “*met mij vandaag*” – zegt hij het nu tegen ons allemaal: hij is in ons midden en zegt ons: “Vrede zij u!” Geen verwijt! Geen afwegen! Jezus is daar in gemeenschap met ons! Dit is waar we altijd meer en meer toe worden uitgenodigd, ongeacht onze activiteiten en levensomstandigheden.

Jezus nodigt ons vervolgens uit om naar zijn handen en zijn zijde te kijken! Dit is de ware bron om voortdurend naar terug te keren. Kijken naar de gewonde Christus die door zijn doorboord hart zijn barmhartigheid aan ons meedeelt, enige bron die in staat is ons hart te veranderen en ons zijn vrede te schenken. Jezus zegt het opnieuw: “*Vrede zij u!* »

Thomas biedt hij zelfs aan, om hem meer vertrouwen te geven, zijn hand in zijn zij te leggen. Het is daar dat we vaak toe uitgenodigd worden om ook het verdiepen van ons vertrouwen in Jezus te ontvangen. Het is geen toeval dat de Heer Faustina vroeg om de zin “Jezus, ik vertrouw op u!” neer te schrijven onderaan het schilderij dat hij haar vroeg te schilderen. Dit schilderij stelt ons in staat om met onze ogen en vooral met ons hart naar Jezus te kijken om veel genaden te ontvangen voor onszelf en onze dierbaren. En bovenal wordt de genade gegeven om in gang te komen door het ontvangen van de adem van de Heilige Geest. “*Ontvang de Heilige Geest!*” om verlost te zijn van alles wat uw vertrouwen in God belemmert en anderen te helpen op deze weg van vertrouwen in de barmhartigheid. «Opdat u door te geloven het leven in zijn naam mag hebben...» Zo eindigt het Evangelie van de zondag van de Barmhartigheid en het octaaf van het feest van de Opstanding!

Laten we ons met volharding aan de barmhartigheid aanbieden. Op voorspraak van de heiligen van de Karmel die ons tijdens deze vastentijd hebben vergezeld, vragen we Jezus deze doorzetting om te kiezen om ons vertrouwen in Hem te stellen. En vragen we ook om een diepere gemeenschap onder ons in het gebed. Laten we in gemeenschap met elkaar en met alle heiligen opnieuw samen bidden met de heilige Theresia van het Kind Jezus van het Heilig Aanschijn:

Om altijd in een akte van volmaakte Liefde te leven bied ik mij aan als brandoffer voor uw Barmhartige Liefde. Ik smeed u mij onophoudelijk te verteren. Laat in mijn ziel rijkelijk de golven van oneindige tederheid vloeien die in U opgesloten liggen; o mijn God, moge ik aldus een martelares van uw Liefde worden !

Moge dit martelaarschap, na mij voorbereid te hebben om voor U te verschijnen, me uiteindelijk doen sterven. Moge mijn ziel zonder uitstel vooruitsnellen naar de eeuwige omhelzing van uw Barmhartige Liefde.

O, mijn Welbeminde, ik wil bij elke hartslag mijn offerande ontelbare malen herhalen, tot alle schaduw vervlogen is en ik U mijn liefde uit zal spreken in een eeuwig van aangezicht tot Aangezicht.

Een gezegend octaaf van Pasen en vooral een mooi feest van de Barmhartigheid!

Br. Denis-Marie Ghesquières (klooster van Parijs)

